

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India R. No. 62828 / 95

Rs. 5/-

Regd. No.
TN / PMG (CCR) / 521 / 03 - 05

Licensed to Post without
prepayment WPP No. 319/03-05

வேஞ்மு : 10

ஜூன் - 2005

காணம் : 11

கிழஶ்சாலை ஸ்ரீ தெய்வநாயகப் பெருமான்

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, New No.2, Old No. 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083 and Printed by Mrs. Sri. Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. Editor: S. Sridhar. Website : www.madhuramurali.org
e-mail : contact@madhuramurali.org ; publications@madhuramurali.org

ஸ்ரீ ஸ்ரீ முருக்கீரத ஸ்வாமிஜியின்
மதுரமுரளி
தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

கோவிந்தபுரம் ஸ்ரீ பாகவத ஆங்கநீயர்

வேஞ்மு : 10

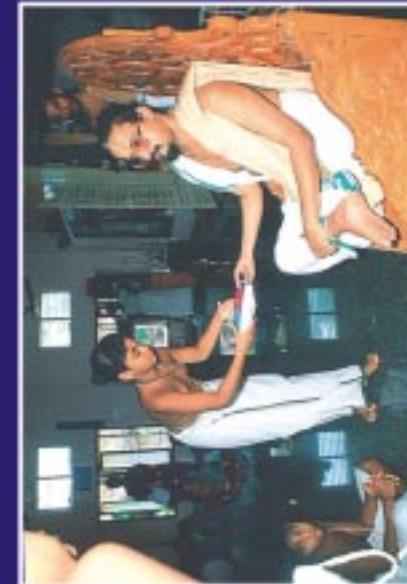
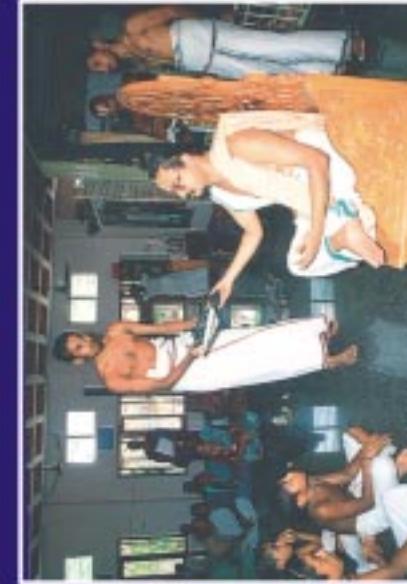
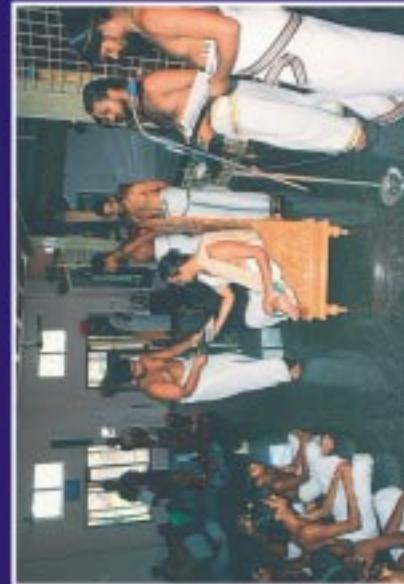
ஜூன் - 2005

காணம் : 11

முத்துப்பா

முர்முந்திப்பனி குருகுலம் நீர்வாகி, அத்யாடக்கள் மற்றும் வித்யார்த்திகளுடன் முர்முந்திப்பனி

முர்முந்திப்பனி குருகுலம் 10-ஆம் ஆண்டு நெடுஞ்செழியில், இராமாட்டுக்கல்லூர் பெறுங்கிற பெற்றுவாசகதுங்கல் முர்முந்திப்பனி பயின்திக்கிறார்கள்
இடம் : மதுவுறி ஆலயம்
தேதி : 01.05.2005

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதார ஸ்வாமிஜியின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேஞு : 10

ஜூன் 2005

கானம் : 11

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்	2
2.	மதுரமான மஹனீயர் - 114	3
3.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	4
4.	மாதம் ஒரு புத்தகம்	7
5.	எந்தரோ மஹாநுபாவலு - 86	8
6.	வைராக்யம்	11
7.	பிரார்த்தனை	14
8.	பணம்	15
9.	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 89	16
10.	மாலே மனிவண்ணா	18
11.	ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 33	23
12.	கோபீ ப்ரேமை	28
13.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணகளிலிருந்து - 114	30

காசக்காகப் பாடியாடிக் காசக்காகக் கண்கள்முடி
காசக்காகப் பூசைசெய்து காசக்காகப் பேசுவர்
சசன்நாயும் வீர்கவந்த வேசதாரியாயவர்
மாசிலாத பக்திமார்க் மேன்மையேது மறிந்திலார்.

-ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகளின்
வைஷ்ணவ ஸம்ஹிதை கீர்த்தனங்களில்
“பாகவத தர்மஸாரம்”

பூஞ் ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் - அஸாவேரி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

ஸந்ததம் ஸேவிதம் முராள்தர
ஸாதுஜன ரகஷக ப்ரேமிகவரத

(ஸந்ததம்)

அனுபல்லவி

ப்ரேமபக்த ஹ்ருதய நித்யவாஸ
வதனாங்கமோஹன ஸாகுமார

(ஸந்ததம்)

சரணாங்கன்

ஸத்குருநாம ஸ்மரணேன
ஸத்குருஸேவா கரணேன
ஸத்குருபதயுக லாலனேன
ஸாகம் மம ஜீவனம் அஹோபாக்யம்

(ஸந்ததம்)

காம்ய பக்தி: ந மம லக்ஷ்யம்
மோகஷமபி மம உபேக்ஷா ஏவ
தவசரண சாயாயாம் வாஸம் தேஹி
அந்திம ஸமயே தவஸ்மரணம் தேஹி

(ஸந்ததம்)

தவதர்ஸன பூர்வாத் மம ஜன்மம் வ்யர்த்தம்
தவதர்ஸனேன மம ஜன்மம் க்ருதார்த்தம்
அஸ்மாகம் பந்தம் ஸாஸ்வதம் ஸதா
இதம் ஸ்மரணேன ஸாகயதி ஹ்ருதயம்

(ஸந்ததம்)

க்ருஷ்னர் வழக்கமாக தனது வலது காலைத்தான் மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருப்பார். ஆனால், நம் ஸ்வாமிஜி அவர்களின் தியானத்தில், அடிக்கடி இடது காலை மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருப்பது போல் ஒரு க்ருஷ்னர், தரிசனம் ஆகிக்கொண்டே இருந்தார். அந்த ஸ்வாமிஜி, ஒருவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றபொழுது, அந்த வீட்டில் அப்படி இடது காலை மாற்றி வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு க்ருஷ்னரைப் பார்த்தார்.

அதுபோலவே, மற்றொரு ஸ்வாமியம், ராதை தன் கையில் மாலையை வைத்துக்கொண்டு க்ருஷ்னருக்குப் போடுவதற்காகத் தயாராக நிற்பதுபோல் ஒரு தரிசனம் ஸ்வாமிஜிக்கு வந்து கொண்டே இருந்தது. அந்த ஸ்வாமியத்தில், பெங்களூரில், ஒரு ராதா கல்யாணத்திற்காக ஸ்வாமிஜி சென்றிருந்தார்கள். அங்கு மார்புளில் (Marble) செய்த ஒரு ராதாக்ருஷ்னரை ஒருவர் வீட்டில் வைத்துப் பூஜை செய்து வந்ததாகவும், யாரோ ஒருவர், அவ்வளவு பெரிய க்ருஷ்னரைப் பூஜை செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதால் அதைக் கார் செஷ்டில் கொண்டு வைத்துவிட்டதாகவும் கூறினார். ஸ்வாமிஜி, அந்த ராதா க்ருஷ்னரை எடுத்து வரச்சொன்னார்கள். பார்த்தால், தியானத்தில் பார்த்தது போலவே கையில் மாலையை வைத்துக்கொண்டு க்ருஷ்னருக்குப் பக்கத்தில் நிற்கும் ராதையோடு கூடிய ராதாக்ருஷ்ன விக்ரஹம் அது. அந்த மூர்த்தியை ஸ்வாமிஜி, அவர்களிடம் இருந்து வாங்கிக்கொண்டார்கள்.

ஸமீபமாக ஒரு சந்திரகலையோடு கூடிய ஒரு சிவனுடைய முகம் மட்டும் ஸ்வாமிஜிக்கு தரிசனம் ஆகிக்கொண்டே இருந்தது. சென்ற வாரம் தஞ்சாவூரில் உள்ள நம் ஸ்வாமிஜியின் பக்தர், அவர்கள் குடும்பத்தில் பல காலம் பூஜை செய்து வந்த அழகான ஆனந்த நடராஜ மூர்த்தியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். பார்த்தால், நடராஜர் அழகான சந்திரகலையோடு உள்ளார். வந்தவுடன் அந்த நடராஜருக்கு ஆசையாக ஸ்வாமிஜி பூஜை செய்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். (தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

கேள்வி : ஒருவரிடம் உண்மையான பக்தியையும் பார்க்கின்றேன். அதே ஸமயத்தில், அவர், சில தகாத கார்யங்களில் ஈடுபடுவதையும் பார்க்கின்றேன். அவருடைய பக்தியைப் பொய் என்று சொல்லிவிடலாமா?

பதில் : நீங்களே அவரிடம் உண்மையான பக்தியும் இருக்கின்றது என்று சொல்கின்றீர்கள். அவருடைய பக்தியைப் பொய் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவருடைய பக்தியானது மந்த கதியிலேயே இருக்கின்றது. அது கம்பீர தசையை அடையும்பொழுது, தோஷங்கள் யாவும் தானே போய்விடும்.

கேள்வி : நான், என் வீட்டில் ஒரு ராமர் மூர்த்தியை வைத்துப் பூஜை செய்து வருகின்றேன். நான் பூஜை செய்வதால் அந்த மூர்த்தி சர்தோஷ்டப்படுகின்றாரா?

பதில் : நாம் பூஜை செய்யும் மூர்த்திக்கு எப்படி கை, கால்கள், தலை போன்ற அங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அதுபோல் மனதும் இருக்கின்றது. நாம் சிரத்தையாக பூஜை செய்தால், அதனால் அந்த மூர்த்தி நிச்சயம் சந்தோஷம் அடைகின்றது.

கேள்வி : யமற், நியமற் என்பவை யாவை?

பதில் : சத்யம், அஹிம்சை, ப்ரஹ்மச்சர்யம், ஈகை, தன்னடக்கம், புலனடக்கம், யாரிடமும் எதுவும் வாங்காமை, திருடாமை, ஆஸ்திகபுத்தி, சாஸ்திரபயிற்சி, பொறுமை போன்றவை யமம், நியமம் ஆகும்.

கேள்வி : ஒரு ஞானியின் முன்பாக தானாக மனது அடங்குவது போல் ஒரு மஹா பக்தனின் முன்பு எத்தகைய அனுபவம் ஏற்படும்?

பதில் : ஒரு ஞானியின் முன்பாக இயல்பாக மனது அடங்குவது போன்று ஒரு மஹாபக்தனின் முன்பாக, இயல்பாகவே ஒருவருடைய

உடலில் ப்ரேம லக்ஷணங்களான மேனிசிலிர்ப்பு, நடுக்கம், கண்களிலிருந்து நீர்வழிதல் போன்றவை வெளிப்படும்.

கேள்வி : தியானம் நன்றாக சித்திக்க சலபமான வழி ஒன்று கூறுங்களேன்?

பதில் : அஷ்டாங்க யோகத்தில், தியானம் என்பது ஏழாவது அங்கம். மற்ற ஆறு அங்கங்களையும் அப்யாஸம் செய்யாமல் நேராக ஏழாவது அங்கமான தியானத்தை அப்யாஸம் செய்ய ஆரம்பிப்பதால்தான் தியானம் பலருக்கும் சலபத்தில் சித்திப்பதில்லை.

ஸ்ரீ ஹரி:

சந்தாதாரர்கள் கவனத்திற்கு

- ★ மதுரமுரளிக்கான சந்தாத் தொகையை, “குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்” என்றும் பெயரில் மட்டுமே M.O. or D.D. ஆக அனுப்ப வேண்டும்.
- உள் நாடு : வருடச் சந்தா ரூ. 60/- ஆயுள் சந்தா ரூ. 1000/-
வெளி நாடு : வருடச் சந்தா ரூ. 300/-
- ★ சந்தாவைக் காசோலையாக அனுப்ப வேண்டாம்.
- ★ சந்தா எண், சந்தாதாரர் முகவரி இல்லாமல் வரும் சந்தாத் தொகையானது அவர்கள் பெயரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.
- ★ மதுரமுரளி மாத இதழுக்கான தங்களுடைய சந்தா எண் Address labelஇல் இரண்டாம் வரியில் உள்ளது.
- ★ சந்தாதாரரின் முகவரியில் மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது, அதை அந்த மாதத்தின் 15-ஆம் தேதிக்குள் எழுதி அனுப்பினால்தான் வரும் மாதத்தில் செயல்படுத்த முடியும்.
- ★ ‘மதுரமுரளி’ விவசாயமாக அனுப்பும் தபால்களின் கவரில் மின்வருமாறு முகவரியைக் கட்டாயம் எழுதவும் :

“மதுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,
24, நேதாஜி நகர், ஜூபர்காண்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

மாதம் ஒரு புத்தகம்

நூலின் பெயர் : ‘கடவுளைத் தேடி’

எழுதியவர் : ஸ்வாமி ராமதாஸர்

வெளியிட்டோர் : ஆனந்தாஸ்ரமம், காஞ்சன்காடு

திருவண்ணாமலையில் ஸமீபகாலமாக வாழ்ந்து வந்த பகவான் யோகிராம்சுரத்குமார் அவர்களுடைய குருவாவார் பப்பா ராமதாஸர். இவர் அன்வரதமும், “ஓம் பூர்ணாம் ஜயராம் ஜயஜயராம்” என்ற மந்திரத்தையே ஜபம் செய்து வந்தார். அந்த மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டே பாரத தேசம் முழுவதும் வலம் வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை, ‘கடவுளைத் தேடி’ என்ற புத்தகத்தில், நடந்தது நடந்தபடியே எழுதியுள்ளார். இந்த நூல் சாதகர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தைத் தரக்கூடியது. நடக்கக் கூடியது அனைத்தும் இறைவனுடைய சங்கல்பப்படியே நடக்கின்றது என்பதையும் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் நன்மையை அடையலாம் என்பதையும் இப்புத்தகம் வலியுறுத்துகின்றது.

இரு சமயம், பப்பா ராமதாஸர் யாத்திரை செல்லும்பொழுது, ஒரு பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் ராமதாஸருடன் வாதத்திற்கு வந்தார். அவர் ஆர்ய ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தவர். அப்பொழுது, ஆர்ய ஸமாஜம் தொடங்கி இருந்த ஒரு இயக்கத்தைப் பற்றி பேச்சு வந்தது. அதற்கு ராமதாஸர், “மதங்களின் அடிப்படையில் மக்களைப் பிரிக்க நினைக்கும் எந்த ஒரு இயக்கமும் தனக்கு உடன்பாடில்லாதது” என்று கூறி, “எல்லா மதங்களும் உண்மையைத்தான் போதிக்க வந்துள்ளன” என்ற தனது அபிப்ராயத்தை வெளிப்படுத்தினார். கடைசியில் வாதம் புரிய வந்த ஆசிரியர், ராமதாஸரை வரம்பு மீறிய வார்த்தைகளால் பேசலானார். அப்பொழுதும் ராமதாஸர் தன் நிலை வழுவாமல் இன்முகத்துடனே இருந்தார். அவரிடம், தனக்குப் பிரியமே உள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். ஆனால், மறுநாள் காலையில் அந்த ஆசிரியருக்குத் திடீரென்று வாய் பேசுமுடியாமல் போய்விட்டது. அவர், ‘தான் ராமதாஸரிடம் வரம்பு மீறிய சொற்களை உபயோகப்படுத்தி வாதம் புரிந்ததுதான் காரணம்’

என்பதை உணர்ந்து அவருடைய சரணத்தில் விழுந்து தன்னை மன்னிக்குமாறு பிரார்த்தித்தார். ராமதாஸரோ, “பகவான் கருணையே உருவானவர். அவர் யாரையும் ஒருபோதும் தண்டிப்பதில்லை” என்பதையும் எடுத்துரைத்தார். வந்தவர் தானாகவே ராமதாஸரின் திருக்கரங்களை எடுத்து, தனது தொண்டையில் வைத்துக்கொள்ள, அவருடைய சிரமம் நீங்கியது. இதுவும் பகவானின் ஒரு லீலை! இப்படியாகப் பல ரஸமான நிகழ்ச்சிகள் இந்தப் புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ளன. இந்தப் புத்தகம் காஞ்சங்காடு (Pin 671 531) ஆனந்ததாஸ்ரம வெளியீடு ஆகும்.

- டாக்டர். பாக்யநாதன்

ஸ்ரீ ஹரி:

மாது வெளியீடுகள்

நூல்கள் :

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அருளுரைகள்
2. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பொன்மொழிகள்

**H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji's discourse series in Tamil :
Cassettes, Audio CDs, VCDs**

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அழக உரைகள்	Cassettes, VCDs
2. திருப்பாவை	Cassettes, Audio CDs
3. பகவான் ரமணரின் அகற்றமனமாலை	Cassettes, Audio CDs
4. பகவான் ரமணரின் உபதேச உந்தியார்	Cassettes, Audio CDs
5. Greatness of Bhagavan Ramana	Cassettes, Audio CD

கீர்த்தனங்கள் :

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனங்கள்
2. மஹாமந்திரம்-அகண்ட கீர்த்தனம்

For queries regarding, Madhuramurali, Books, Audio tapes & CDs
kindly send e-mail to "publications@madhuramurali.org"

எந்தரோ மஹானுபாவலு - 86

ஆசார்யர் சிரித்துக்கொண்டே, “நீங்கள் எப்படிப்பட்ட சன்யாஸி என்று எனக்குத் தெரியும். என்னிடம் பிகு செய்து கொள்ளாமல் நாங்கள் அளிக்கும் எளிமையான உணவை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று மஹாப்ரபுவைப் பார்த்துக் கூறினார்.

“அப்படியானால் நீங்களும் எங்களுடன் அமர்ந்து உணவு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பத்துப் பேர் சாப்பிடும் உணவை நாங்களே உண்ண முடியுமா என்ன?” என்றார் ப்ரபு ஆசார்யரைப் பார்த்து.

“ஜகந்நாதராகப் பக்தர்கள் சமர்ப்பிக்கும் மலைபோன்ற விதவிதமான உணவை உண்டுவிடுகிற்கள்! இங்கு இவ்வளவு கொஞ்சமான உணவை உங்களால் ஏற்கழுடியாதா என்ன?” என்று ஆசார்யர் வினவ, ப்ரபு வெட்கமடைந்தார். “இல்லை. உணவு அதிகம் தான். சன்யாஸி உணவை மீதம் வைக்கக்கூடாது. பாதி உணவை எடுத்துவிடுங்கள். வேண்டுமானால் கேட்டு வாங்கிக்கொள்கிறேன்” என்று ப்ரபு கூற, ஆசாரியர் சிறிது உணவைக் குறைத்தார்.

நித்யானந்தர், “நீங்களிருவரும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளுங்கள். இத்தனை உணவைப் பார்த்ததும் எனக்குப் பசி உயிர் போகிறது. நான் விதவிதமான ஆகாரத்தை ஒரு கை பார்த்து விடுகிறேன். இதோ லட்டு காலி. இதோ பாயசம் காணோம்” என்று ரசித்துச் சாப்பிட ஆரம்பித்தார்.

மஹாப்ரபு உணவை உண்ண ஆரம்பித்தார். சிறிது எந்தப் பதார்த்தத்தை எடுத்து உண்டாலும் அது குறையாமல் அந்த இடத்தை ஆசார்யர் நிரப்பி விடுவார். நித்யானந்தரை, “நீங்கள் சாகஷாத் அகஸ்தியர்தான். உச்சிஷ்டம் வைக்காமல் உண்டுவிடுங்கள்!” என்று ப்ரபு விளையாட்டாகக் கூறுவார்.

நித்தியானந்தர், “ஏன் மீதம் வைக்கிறேன்! இன்று எத்தனையோ நாட்களுக்குப் பிறகு எனக்கு யோகமடித்திருக்கிறது. விதவிதமான உணவு கிடைத்திருக்கிறது. நான் நன்றாக உண்டுவிட்டுத்தான் செல்வேன்” என்றார். இப்படிப் பரஸ்பரம் ஹாஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டே உணவு உட்கொண்டார்கள். கடைசியில், நித்யானந்தர் சிறிது அன்னத்தை எடுத்து விளையாட்டாக அத்வைதாசார்யர் மீது

எறிந்து, “உங்கள் மேல் உள்ள கருணையால் எழுந்திருக்கிறேன். அப்படி ஒன்றும் என் வயிறு நிரம்பிவிடவில்லை!” என்று கூறி எழுந்துகொண்டார். அந்த வீட்டில் அன்று ஆனந்தம் நிரம்பி வழிந்தது. ஆசார்யர், இரு சன்யாஸி சகோதரர்களுக்கும் கை கால் அலம்பிவிட்டு அவர்களை ஓய்வு எடுக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டார். ஆசார்யர் அளித்த மெத்தையில் தமது காஷாய வஸ்தரத்தை விரித்துக்கொண்டு ப்ரபு சயனித்துக்கொண்டார். ஆசார்யர், ப்ரபுவின் பாதங்களை மெதுவாகப் பிடித்துவிட்டார். ப்ரபு பலவந்தமாகத் தமது பாதங்களை இழுத்துக்கொண்டு, “நீங்கள் என்னை இப்படி வெட்கப்படும்படி செய்கிறீர்களே! நான் உங்கள் புத்திரனுக்குச் சமமானவன். நான்தான் உங்களுக்குப் பாதசேவை செய்ய வேண்டும். நீங்கள் ஹரிதாஸ், முகுந்ததாஸ் போன்ற பக்தர்களுக்கு உணவளித்துவிட்டுச் சாப்பிட்டுவிட்டு வாருங்கள்” என்றார். ஆசார்யர் அவசர அவசரமாகப் போஜனம் செய்துவிட்டு மறுபடி ப்ரபுவின் அருகே வந்தமர்ந்தார்.

ப்ரபு சிறிது கண்ணயர்ந்தார். சிறிது நேரத்தில் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் கேட்க ப்ரபு எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, “ஆசார்யரே! இப்படிப் பெரிய ஹரிநாமகீர்த்தனம் எங்கிருந்து வருகிறது?” என்று கேட்டார்.

“நவத்வீபத்திலிருந்து உங்களது பக்தர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றார் ஆசார்யர். சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் முன்னிலையில் ஸ்ரீவாஸ், புண்டரீக் வித்யாநிதி, கங்காதாஸ், முராரி குப்தர், சக்லாம்பரப்ரஹ்மசாரி, பூநீதர், நந்தனாசார்யர், வாஸுதேவ கோடி, தாமோதர் மற்றும் அநேக பக்தர்கள் கரதாளம், மிருதங்கம் ஆகியவற்றுடன் ஹரிநாமகீர்த்தனம் செய்துகொண்டு வந்து கொண்டிருந்தனர். “ப்ரபு! அனைவரும் ஒருவர் மீதமில்லாமல் வந்து விட்டார்கள்! எங்கே ராஜா இருக்கிறாரோ அங்கேதானே ப்ரஜைகள் இருப்பார்கள்? பகவானைவிட்டுப் பக்தர்கள் தனியாக இருப்பார்களா?” என்று ஆசாரியர் கூற, பக்தர்களைக் கண்ட ப்ரபு, எழுந்து, அவர்களை நோக்கி ஓடினார். பக்தர்கள் அவருக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தனர். ப்ரபு அனைவரையும் எழுப்பினார். சிலரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்; சிலரை ஸ்பரிசம் செய்தார். சிலரது கையைப் பிடித்துக்கொண்டார்; சிலரை அவரே நமஸ்கரித்தார். இப்படி விதவிதமாக ஓவ்வொரு பக்தரையும் ஆனந்தப்படுத்தினார். ப்ரபுவை

சன்யாஸ கோலத்தில் கண்டதும் பக்தர்கள் ஆனந்தமும் துக்கமும் சேர்ந்து அடைந்தனர். கேசமில்லாத ப்ரபுவைக் கண்டு மனம் வெதும்பினர். ப்ரபுவிடம் சந்திரசேகர ஆசார்யர், “ப்ரபு! சீமாதாவும் வருகிறாள்!” என்றார்.

இதைக் கேட்ட ப்ரபு அப்படியே நின்றுவிட்டார். “எங்கே இருக்கிறாள்?” என்றார். “பக்கத்திலிருக்கும் வேப்ப மரத்தடியில் அன்னையின் பல்லக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றதும், ப்ரபு திரும்பி மரத்தடியை அடைந்து, அன்னைக்கு நமஸ்காரம் செய்தார். அன்னையும் பல்லக்கிலிருந்து இறங்கித் தன் மகனை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள். மழித்த தலையைத் தன் கையால் தடவினாள். “நிமாயி! சன்யாஸியான நீ என்னை வணங்கி என்னை ஏன் பாபியாக்குகிறாய்?” என்று கேட்டாள். “நீ இனி என் வீட்டில் இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த வயதான தாயாரை மறந்துவிடாதே! விச்வரூபனைப் போல நிஷ்டிரமானவனாகிவிடாதே! என்றைக்கு வீட்டை விட்டுச் சென்றானோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அவன் என்முன் வரவே இல்லை! நீயும் அப்படிச் செய்துவிடாதே” என்று புலம்பினாள். ப்ரபுவும் அன்னையின் மடியில் விழுந்து சிறு குழந்தைபோல் தேம்பித் தேம்பி அழுதார். “அம்மா! நான் சன்யாஸியானால் என்ன? நீ எனக்கு அன்னை! நான் உனக்கு என்றும் புத்திரன்! உனது கடனை என்னால் என்றுமே அடைக்க முடியாது. நான் யோசிக்காமல் அவசரப்பட்டுச் சன்யாஸம் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டேன். என்றாலும் உன்னைவிட்டுப் பிரிய மாட்டேன். நீ சொல்லும் இடத்தில் நான் வசிக்கிறேன்” என்றார் ப்ரபு.

ப்ரபுவின் இப்படிப்பட்ட அன்பான வசனங்களால் சந்தோஷம் அடைந்த சீமாதா, தன் தலைப்பால் நிமாயியின் கண்ணீரைத் துடைத்து விட்டு, குழந்தையைப் போல் ப்ரபுவைக் கொஞ்சினாள். பிறகு, அன்னையைப் பல்லக்கில் ஏற்றிக்கொண்டு அத்வைதாசார்யர் வீட்டை நோக்கிச் சென்றனர். ப்ரபுவும் உரத்த குரவில் சங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு பின்னால் நடந்து வந்தார். வாயிலில் சீதாதேவி, அன்னையைக் கைபிடித்து பல்லக்கில் இருந்து இறக்கி உள்ளே அழைத்துச் சென்றாள். பக்தர்கள் ஆனந்தமாக ஸங்கீர்த்தனம் செய்தனர்.

(தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

வைராக்யம்

— பூநி ஸ்வாமிஜி

உலகத்தில் பட்டினி என்பதற்கும் விரதம் என்பதற்கும் வித்யாசம் உண்டு. ‘யாருக்கு உண்பதற்கு ஆகாரம் இல்லாமல் அதனால் சாப்பிடாமல் இருக்கின்றானோ அவன் “தான் பட்டினி கிடக்கின்றேன்” என்கின்றான்.’ எல்லாவிதமான ஆகாரமும் சாப்பிடுவதற்கு இருந்தும் சாப்பிடாமல் இருப்பவனை விரதம் இருக்கின்றான் என்று கூறுகின்றோம் அல்லவா!

அதுபோல், நடைபாதையிலும், மரத்தடியிலும், கோவில்களின் வாசல்களிலும் உள்ள பிச்சைக்காரர்கள் அனைவரும், இருப்பதற்கு வீடு, நாளைய உணவைப் பற்றிய கவலை, உடைமைகள் ஏதும் இன்றி இருந்தாலும் அவர்களை யாரும் மஹாத்மாக்களாகவோ வைராக்யசாலியாகவோ நினைப்பதில்லை. உடல் நல்ல திடகாத்ரமாக இருந்து பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு இருந்தால் அவர்களைச் சோம்பேறிகளாக நினைக்கிறோம். அங்கறீனர்களாகவோ, வியாதியஸ்தர்களாகவோ இருந்தால் அவர்கள் மேல் கருணை உண்டாகின்றது அல்லவா! ஒருவன் வேஷ்தால் மஹாத்மாவாகவோ வைராக்யசாலியாகவோ ஆக முடியாது.

பெரிய கோஸ்வரன் சில லக்ஷங்களைத் தர்மம் செய்வது பெரிய விஷயமில்லை. ஏழை ஒருவன், அதாவது தன்னுடைய அன்றையபொழுது வாழ்க்கைக்கே கஷ்டப்படுகிறவன், சிறிதளவு தர்மம் செய்தாலும் அது உயர்ந்ததே! அதுபோல், தன்னுடைய முழு வாழ்க்கையையும் இறைவனுக்கு என்று அர்ப்பணித்தவர்கள் பல மணிநேரம் தியானம் செய்வதைக் காட்டிலும், பல சிரமங்களுக்கு நடுவே சம்சாரியானவன் சிறிது நேரம் இறைவனைத் தியானிப்பது சிறந்ததல்லவா? அதுபோல், குடும்பத்தைத் திண்டாடவிட்டுத் தான் மட்டுமாக கிளம்பி வந்த ஒருவன், வைராக்யத்துடன் இருப்பது ஆச்சர்யமில்லை! அவன் புருஷன்தானே! ஆகவே, மரத்தடியிலோ, திண்ணையிலோ படுத்துக்கொண்டுவிடுவான். கிடைத்த ஆகாரம் அவனுக்கு மட்டும்தானே! அவன் யாரையும் காப்பாற்ற வேண்டாமே!

யாருக்காகவும் அவன் கவலைப்பட வேண்டியது இல்லை. அவன் ஒண்டிக்கட்டையாய் இருப்பதாலும் புருஷனாக இருப்பதாலும் தேவையும் அதிகமில்லையே! எப்படியானாலும் அவன் வாழ்ந்துவிடலாம். ஆனால், கல்யாணம் செய்துகொண்டு குழந்தை குட்டிகளுடன் சம்சார வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே எதையும் பற்றிக் கவலைப்படாமல் பக்தி செய்கின்றானே, அதுதான் உயர்ந்தது.

தன்னுடைய மனைவியின், குழந்தைகளின் மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவர்கள் இருக்க ஓர் இடம் இருந்தாக வேண்டும். அவர்களுடைய ஆகாரத்துக்கு வழி செய்ய வேண்டும். இத்தனை தேவைகளுக்கு நடுவிலும் பக்தி செய்துகொண்டு, பூரண வைராக்யத்துடன் ஞானிகளாக வாழ்ந்த துக்காரம், தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், புரந்தரதாஸர், ஸத்குரு ஸ்வாமிகள் போன்ற அநேக மஹாத்மாக்கள் பூரண வைராக்யசாலிகளாக இருந்துள்ளனர்.

எந்த ஒரு காரியத்தையும் மேலோட்டமாகப் பார்க்காமல் ஊடுருவிப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் அனில் செய்த உதவிக்கு அப்படி என்ன பெருமை என்றால், சேது பந்தனம் பண்ணும் காலத்தில், பெரிய பெரிய பாறைகளாகக் கொண்டு போடும் பிரம்மாண்டமான வானரப் படைகளின் நடுவில் இந்த அனில் மாட்டிக்கொண்டால் சட்னி; பிரவாகமாக, அலை அலையாக வரும். அலைகளின் நடுவே சிக்கிக்கொண்டாலும், இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய்விடும். இதன் நடுவில், அது கைங்கர்யம் செய்ததுதான் உயர்வு, அழகு அல்லவா! அதுபோல், எதைக் கண்டும் ஓடாமல், ஒளியாமல், பயப்படாமல், தீரனாக இருந்து பக்தி, வைராக்ய, ஞானத்துடன் வாழ்வதுதான் அழகு. அதுதான் ராமாவதாரத்தின் தாத்பர்யமும்கூட.

ஒரு மஹாத்மா, ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்காரம் அடைந்து ஒரு மரத்தடியிலோ, வனத்திலோ, குகையிலோ இருக்கின்றவர். மற்றவர் ஞானியாக இருந்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப்போல் ஓயாமல் கார்யம் செய்து வருகின்றார். வேதாந்த மதத்தின்படி ஞானியானவன், கார்யத்தைச் செய்தாலும் செய்யாதவனே; அப்படி வெளிக் கார்யத்தில் ஈடுபடுவதால் அவனுடைய அநுபூதிக்கோ, ஆனந்தத்துக்கோ ஒரு

குறையுமில்லை என்ற ரீதியில் பார்க்கப்போனால் ஞானத்தையடைந்து எங்கோ ஒளிந்துகொண்டு வாழ்பவன், காட்டில் உள்ள தடாகம் போன்றவன். யாருக்கும் அவனால் பயனில்லை. ஆனால், அனுபுதி அடைந்தும் உலகத்தில் ஓயாமல் கார்யம் செய்பவன், நகரத்தில் நடுவில் உள்ள நீர்நிலை போன்றவன். பலருக்கு அவனால் லாபம். உயர்ந்த ஞானத்தை அடைந்தவர்கள் எல்லோரும் உலகத்தைக் கண்டு ஓடி ஒளிந்துகொண்டால், நமக்குக் கிடைப்பது அனுபுதியில்லாத வறட்டு பக்தியும், வறட்டு வேதாந்தமுமாகத்தான் இருக்கும்; அல்லது உயர்ந்த மத நூல்களுக்கு அரைகுறையான விளக்கங்களும், அபத்தமான விளக்கங்களும் ஏற்பட்டு, உண்மைக்குப் பங்கம் ஏற்படும். ஆகவே, அனுபுதிமானாகவும் இருந்து, ஓயாமல் காரியமும் செய்துகொண்டு, பூர்ணிருஷ்ண பரமாத்மாபோல் நாம் வாழ, பூர்ணிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அருளை வேண்டுவோம்!

Success
Take up one idea.

*Make that one idea your life,
think of it, dream of it, live on it.
Let the brain, muscles, nerves,
every part of your body,
be full of that idea,
and just leave other ideas alone.
This is the way to Success...*

— Swami Vivekananda

B. ATHIS KUMAR JAIN
Sathyam 26, Pandy Bazaar, T.Nagar, Chennai - 17. Phone: 24343654

Raymond **Park Avenue** **Park**

ப்ராஂத்தனை

ஒரு ஸமயம் பகவான் யோகிராம்சுரத்குமார் அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக தூத்துக்குடியிலிருந்து சில அன்பர்கள் வந்திருந்தனர். அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவே தங்களுடைய குருநாதரான பகவான் யோகிராம்சுரத்குமார் அவர்களுக்குத் தங்கள் வருகையை தெரியப்படுத்தி இருந்தனர். பகவானை அவர்கள் தர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, சில வெளிநாட்டுக்காரர்கள் பகவானைத் தரிசனம் செய்ய வந்தார்கள். பகவானும் அவர்களை அழைத்து, சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு அவர்களுக்குப் ப்ரசாதம் கொடுத்து விடை கொடுத்து அனுப்பினார்கள். ஆனால், அவர்கள் பிரிவதற்கு மனமில்லாமல் பகவானுடைய சன்னதியில் இன்னும் சிறிது நேரம் இருப்பதற்கு ஆசைப்பட்டார்கள். ஆனால், அதற்குப் பகவான் அனுமதிக்கவில்லை.

அப்பொழுது தூத்துக்குடியிலிருந்து வந்திருந்த அன்பர்களோ, “பகவான், நாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து அதுவும் தூத்துக்குடியில் இருந்துதான் வந்திருக்கின்றோம். நாங்கள் அடிக்கடி உங்களை வந்து தர்சனம் செய்ய முடியும். ஆனால், அவர்களோ வெளிநாட்டில் இருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். மேலும், அவர்கள் உங்கள் சன்னதியில், மேலும் இருக்க ஆசைப்படுகின்றார்கள். நீங்கள் ஏன் அனுமதிக்கவில்லை?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு பகவான், “நீங்கள் தூத்துக்குடியிலிருந்துதான் வந்திருக்கலாம். ஆனால், நீங்கள் என்னைப் பார்ப்பதற்காக மட்டும்தான் வந்திருக்கின்றீர்கள், அவர்கள் வெளிநாட்டில் இருந்து வந்திருந்தாலும் கூட, என்னைப் பார்ப்பதற்காக மட்டும் வரவில்லை. அவர்கள், இந்தியாவில் உள்ள பல சாதுக்களைத் தேடிப் போவார்கள். மேலும், என்னுடைய அப்பா (இறைவன்) அவர்களுக்கு எந்த ஆசீஷாதத்தை இந்தப் பிச்சைக்காரன் மூலம் கொடுக்க ஆசைப்பட்டாரோ அதைக் கொடுத்தாகிவிட்டது” என்றார்.

ஆகவே, நாம் நம்முடைய பிராஂத்தனைகளைச் செலுத்து வதற்காகச் செல்லும்பொழுதோ மஹான்களைத் தரிசிப்பதற்குச் செல்லும்பொழுதோ அதற்காக மட்டுமே செல்லவேண்டும்.

பணம்

— பூர்ண ஸ்வாமிஜி

பகவான் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உடலமைப்பைத்தான் தருகின்றான். அதைக்கொண்டு ஒருவன் அற்புதமாக சங்கீதம் பாடுகின்றான். மற்றொருவன் அருமையாகக் கவிதைகள் எழுதுகின்றான். வேறு ஒருவனோ பல அதிசயிக்கத்தக்க புதுப் புது சாதனங்களைக் கண்டுபிடித்து விஞ்ஞானியாக இருக்கின்றான். எல்லோரிடமும் ஏதோ ஒரு திறமை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. உண்மையில் ஒவ்வொருவரும் எதையாவது சமந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். அறிவிலே இருக்கின்ற சமையின் வலு தொந்தரவு தராது. ஆனால், உடலினால் பெரிய எடையைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதன் சமையை உணரமுடிகின்றது. எப்பொழுது அந்தச் சமையைக் கீழே வைப்போம் என்று தவிக்கின்றான். அதுபோல், மனதிலும் நாம் சமைகளை ஏற்றிக் கொள்கின்றோம்.

அதை நன்றாக நாம் உணரக் கூடிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. நாம் ஒருவரிடம் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும், அதை அவரிடம் தெரிவித்தால் அவர் தாங்கமாட்டார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனாலும், அந்த விஷயத்தை அவரிடம் தெரிவித்தே ஆக வேண்டும் என நினைக்கின்றோம். ஆனால், எப்படித் தெரிவிப்பது என்று தெரியவில்லை. அதுவரை நாம் தவிக்கின்றோம். ஏன்? மனதில் அந்த விஷயத்தைச் சமக்கின்றோம். அவரிடம் அந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தவுடன், நாமே, ‘அப்பாடா! ஒரு பாரம் இறங்கினால்போல் உள்ளது’ என்று உணருகின்றோம். மனிதன் இப்படி அறிவை, கலையை, பல சிந்தனைகளைச் சுமக்கின்றான். ஆனாலும், உலகத்தில் பணத்தைச் சமப்பவர்களைத்தான் எல்லோரும் பெரிதாக நினைக்கின்றனர். ஏன்? ஒரு சங்கீத விதவான் அல்லது மற்றும் ஏதோ ஒரு கலைஞர் அல்லது அறிவாளி எல்லோரும் தங்களிடம் உள்ள அறிவையும் கலையையும் பணமாக மாற்றவே முயற்சிக்கின்றனர். அந்தப் பணத்தினால்தான் தாங்கள் விரும்பியவற்றை அடைய முடிகின்றது. அதனால்தான் உலகத்தில், ஒருவன் எதைப் பெற்றிருந்தாலும் பணம் படைத்தவர்களையே பெரியவர்களாக நினைத்து அனைவரும் அவன் பின் செல்கின்றனர்.

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 89

ஓர் ஊரில் ரவிகுமார் என்னும் ஒரு நடுத்தர வயதுடையவன், ஓர் இடத்தில் பலகாலமாக வேலை பார்த்து வந்தான். அவனுக்கு, உத்யோகத்தில் முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அவனது மனைவி அதைக் குத்திக்காட்டிக்கொண்டிருந்தாள். அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளோரும் அவனை ஒருமாதிரியாகவே பார்க்க ஆரம்பித்தனர். இதனால், மனமுடைந்த ரவிகுமார், ஒரு பண்டிதரை அணுகி இதற்கு ஒரு ஆலோசனை கேட்டான்.

அந்தப் பண்டிதரோ, ரவிகுமாரிடம், “நீ கடைத்தெருவிற்குச் சென்று, ஒரு ‘ஸ்ரீராமர்’ விக்ரஹத்தை வாங்கி, உனது வீட்டில் காற்றோட்டம் உள்ள இடத்தில் வைத்து, தினமும் வழிபாடு நடத்தி வா. வாசனையான ஊதுவத்தியினால் தூபம் காட்டி ராமருக்கு 1008 மலர்களால் பூஜை செய்து வருவாய். அவ்வாறு பூஜை செய்யும் பொழுது ஒவ்வொரு பூவையும், “ஓம் ராமாய நம!” என்று சொல்லி ராமருக்கு அர்ச்சனை செய்; கடைசியில் கற்பூர ஆரத்தி காட்டு; இவ்வாறு ஒரு வருடம் செய்து வந்தால் ராமர் உன்னுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார்” என்றார்.

அந்தப் பண்டிதர் கூறியதுபோலவே ரவிகுமாரும் ‘ராமர்’ விக்ரஹத்தை வாங்கி, ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக, பூஜையை முற்றிலும் கவனமாக பின்பற்றிக் கொண்டு வந்தான். ஆனால், அவனுக்கு ஒரு பலனும் கிட்டவில்லை. அதனால் வருத்தமடைந்த ரவிகுமார், மற்றொரு பண்டிதரை அணுகி விசாரித்தான். அந்தப் புதிய பண்டிதரோ, “ஸ்ரீ ராமர், வெகுகாலத்திற்கு முன்பு அவதாரம் செய்தவர். அவர் பழைமையாகிவிட்டார். ஸமீபத்தில் இருந்தவர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணர். அதனால், ராமரை பூஜை செய்வதைவிட்டு பகவான் க்ருஷ்ணனின் விக்ரஹத்தை பிரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்து வா. உனக்கு ஆச்சரியம் தரும் விதத்தில் பலாபலன்கள் ஏற்படும்” என்று சொன்னார்.

ரவிகுமார் தன் வீட்டில் ஜன்னல் அருகே மேஜை மீது ராமரை வைத்திருந்தார். ராமரை எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தில் க்ருஷ்ணரை

வைத்து, பூஜை செய்து வந்தார். பல ஊதுவத்திகளைக் கொளுத்தி, பூஜை செய்ய ஆரம்பித்தார். ஜன்னல் அருகே மேஜை இருந்ததால் காற்று வீச்த துவங்கியது. காற்று வீசுவதால் அந்த வாசனைப் புகை, ராமர் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வதைக் கவனித்தான். அவை க்ருஷ்ணனிடம் செல்லவில்லை. தனக்கு கடந்த ஒரு வருடமாக ஒன்றும் செய்யாத அந்த ராமருக்குச் சுகந்தமான புகை செல்வது ரவிகுமாருக்குப் பொறுக்கவில்லை. பஞ்சைக் கொண்டுவந்து ராமர் விக்ரஹத்தில் உள்ள மூக்கின் துவாரங்களை அடைத்தான். அப்படிச் செய்தால் ராமரால் அந்த வாசனைப் புகையை முகரமுடியாது என்ற எண்ணம் அவனுக்கு. அப்பொழுது ராமச்சந்திரமூர்த்தி, ரவிகுமார் முன்பாகத் தோன்றி காட்சி தந்தார். நம்மைப் போலவே நாம்பு, சதைகளுடன் உயிரோட்டத்துடன் முகத்தில் புன்னகையுடன் காட்சி தந்து, “ரவிகுமார், உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும்?” என்று கேட்டார். அதைக் கேட்ட ரவிகுமாரோ, “கடந்த பதினெட்டாண்து மாதங்களாக காட்சிதாத நீ, இப்பொழுது உன்னைப் பூஜை செய்வதை நிறுத்தி, க்ருஷ்ணரைப் பூஜை செய்யும்பொழுது தரிசனம் தர வருவதற்குக் காரணம் என்ன? க்ருஷ்ணன் மீது உள்ள பொறாமையில் எனக்கு தரிசனம் தருகிறாயா?” என்று கேட்டான்.

ராமர் அதற்கு, “மகனே! இதுநாள் வரையில் நீ என்னை உயிர்ற சிலையாகத்தான் எண்ணினாய். இன்றுதான் என்னை வாழும் தெய்வமாக, உன்னைப் போல் ஓர் உயிருள்ளவனாக எண்ணினாய், அதனால்தான் தரிசனம் தந்தேன். எப்பொழுது என் மூக்கில் நீ பஞ்சை வைத்து நான் வாசனைக்காற்றைச் சுவாசிக்கக் கூடாது என்று நினைத்தாயோ அப்பொழுதே எனக்கு உயிர் உள்ளது என்று நினைத்துவிட்டாய்! நான் இங்கு இருக்கிறேன் என்று எண்ணினாய். அதனால்தான் உனக்குத் தரிசனம் தந்தேன்” என்றார்.

ஆகவே, பாலகர்களே! நம் வீட்டில் உள்ள கடவுள் விக்ரஹங்களுக்கும் படங்களுக்கும், மூச்சு உண்டு; அவை நாம் செய்யும் பூஜையைப் பார்க்கிறது, நாம் தருவதை ஏற்றுக்கொள்கிறது” என்று நாம் எண்ணி பூஜை செய்ய வேண்டும்.

- பூஞ்சாந்தானந்தபுரி மஹாஜ் அவர்களின்
"Stories for Meditation" என்ற நூலிலிருந்து.

மாலே மணிவண்ணா-33

‘உயிர்களை, அருள் குடையாக அறம் கோலாக இவ்வுலகிலே பாதுகாக்கின்ற இறைவன் மீளாப் பிறவி என்னும் பெருங்கடலில் இருந்து கரையேற்றி அவ்வுலகிலே என்றும் தன் திருவடிக்கீழ் வைத்துப் பாதுகாக்க எடுக்கும் முயற்சியாகிய பேரருளே தத்துவங்கள் எனப்படுகின்றன.

பரம்பொருளாகிய திருமால், தானே தத்துவங்களாக விரிந்து அருள் செய்கிறான். தத்துவங்களின் மூலமாக உயிர் தன்னையும் உலகையும் கண்டு தனக்கும் உலகுக்கும் மூலகாரணமாய் உள்ள பரம்பொருளையும் கண்டுணரும் நிலையே, “அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கி” என்று கூறப்படுகிறது.

‘நானே சத்தியமும் வழியும் பயனுமாய் இருக்கிறேன்’ என்று கண்ணன் கீதையில் கூறியதும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்தும்.

அடையப்படும் பொருளாக இருப்பவன் அவனே. அடைதற்குரிய வழியாக இருப்பவனும் அவனேயாதவின் தத்துவங்களாக உலகமாக அவனே இருக்கிறான்.

‘தத்துவம்’ என்ற சொல் மகாவாக்கியமாகிய ‘தத்வமஸி’யில் வருகிறது. ‘தத்’ என்றால் ‘அது’ என்றும், ‘துவம்’ என்றால் ‘நீ’ என்றும் பொருள்படுகிறது. ‘அதுவே நீ’ என்று ஜீவ, பர ஆத்மசம்பந்தத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

‘ஜீவாத்மா வேறு, பரமாத்மா வேறு’ என்ற கொள்கையிலும் ஜீவாத்மாவின் இயக்கத்துக்குப் பரமாத்மா உள்ளிருந்து இயக்குவது வேண்டப்படுதலின் அங்கும் ஜீவன், பரம்பொருளைப் பிரிந்து இருப்பதில்லை.

‘கட்டு, வீடு என்ற இரண்டு நிலையிலும் உலகம், மோகஷம், என்ற இரண்டிலும், என்றும் உயிரை இறைவன் பிரிந்து நிற்பதில்லை என்பது சமயங்களின் சாரம். ‘உலகில் இறைவன் மறைந்து நிற்கிறான். மோகஷத்தில் இறைவன் வெளிப்பட்டு நிற்கிறான். அவ்வளவே.’

இதனையே ஆழ்வார்,

“தீட விசும்பு எரிவளி நீர் நிலம் இவை மிசை
படர் பெருள் முழுவதுமாய் அவை அவை தொறும்
உடல் மிசை உயிர் எனக் கரந்து எங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே” (திருவாய் 1-1-7)

என்னும் திருப்பாட்டில் அருளிச் செய்தார்.

இறைவன், தத்துவங்களிலும், உயிரிலும் தன்னில் தானாய்க் கலந்து நிற்கிற நிலையை, “உடலின்கண் உயிர் கலந்து நின்றாற் போல்” என்று கூறினார் ஆழ்வார். நிறைந்தும் பரந்தும் உள்ள பொருள் மறைந்துதான் இருக்கும் என்பது வெளிப்படை. உடலில் உயிர் எங்கே இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? உடலிற்கு வரும் உபாதைகள் பெருத்தும் சிறுத்தும் காணும் வேறுபாடுகள் உயிருக்கு உண்டா?

அது போலவே, ‘இறைவன் பரந்து, நிறைந்து, மறைந்து இருந்தாலும் அவற்றால் (தத்துவங்களால், உயிரால்) பாரம் எய்தி விகாரி ஆகமாட்டான்’ என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும்.

“இரண்டு கட்டைகளை எடுத்துத் தேய்த்தவழி, நெருப்பு உண்டாகிறது. இந்த நெருப்பு வெளியிலிருந்து வந்தது அன்று; அந்தக் கட்டைகளுக்குள்ளேயே இருந்ததுதான்! இவ்வளவு காலம் மரத்துக்குள்ளே இருந்த நெருப்பு மரத்தை அழிக்கவில்லையே! அதுபோலத்தான் இறைவன் தன் சிற்குணமாகிய ஞானத்தை வெளிப்படுத்தாமல் தத்துவங்களுக்குள்ளேயும் உயிர்க்குள்ளேயும் மறைந்துறைகிறான். அவற்றை இயக்குகிறான்” என்கிறது சாத்திரம்.

பரம்பொருளைப் பற்றிய முழுமையான விளக்கங்களைப் பகுத்துக் காண்கிறபோது பல உண்மைகள் விளங்கும்.

முதலாவது பிரம்மம் : பரம்பொருள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது. ஞான வடிவானது. இன்பமயமானது. குணம், செயல், வடிவு, நாமம் முதலிய எவற்றிற்கும் உட்படாதது. பிறிதொன்றால் விளக்கப் பெறாது, தன்னைத்தானே விளக்கிக் கொள்வதாய்ச் சுயம் பிரகாசமாய் நிற்பது.

இரண்டாவது உலக காரணமான ஈஸ்வரன் : பரம்பொருளிடம் அடங்கித் தனித்தன்மை பெறாது இருந்த மாயை எனும் சக்தி சங்கல்பத்தால் உலகைத் தோற்றுவிக்க வடிவும் விளக்கமும் பெறுகிறது. இதனால் பரம்பொருளே உலகமாகிறது என்னலாம்படி ‘மாயன்’ என்று திருமால் அழைக்கப் பெறுகிறார். உலகம் பலவகைத் தோற்றம் பெறுகிற படைப்பு, உலகமாக இயங்குகிற காப்பு, பயனற்றவை அழிக்கப்படுவதாகிய அழிப்பு ஆகிய மூவகைத் தொழிலுக்குக் காரணமான முத்தொழிலையும் செய்கிற ஈஸ்வரன் என்ற நிலை இது.

மூன்றாவது உலகை நடாத்த தத்துவங்களாகிற நிலை :

தான் உண்டாக்கிய உலகம் தன் ஆணைக்குட்பட்டு தானாக இயங்கும்படி அந்தப் பரம்பொருளே, இந்திரன் முதலிய தேவதைகளாகவும், நிலம், நீர் முதலிய தத்துவங்களாகவும் வடிவெடுக்கிறது. அண்டத்திலும், (புறஉலகில்) பிண்டத்திலும் (உடலில்) அதனதன் இயக்கங்களை நெறிப்படுத்துகிறது. இதனையே, ‘உலகமே உருவமாயினான்’ என்று கூறுகிறோம்.

நான்காவது உள்ளுறை நிலை : தோற்றுவித்த பொருள் எல்லாவற்றிலும் உயிராக உட்புகுந்து பரந்து நின்று அது அதுவாகத் தோன்றி அதனதன் சிறப்பை வெளிப்படுத்தி இயங்கச் செய்கிற நிலை.

இந்த உள்ளுறை நிலையில் அவரவர் நிலைக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கிற நிலையில் விதியாக நின்று ஊட்டுவதும், வினைப்பயனும் சூழ்நிலையும் துன்புறுத்தும்போது உள்ளே சாக்ஷியாக நின்று நல்வழி காட்டுவதும், துன்பத்தில் வாடும்போது தாய், தந்தை, நண்பன், ஆசான், இறைவன் என்று பல்வேறு வடிவங்களில் வந்து அணைத்துக் காப்பதும் ஆகிய நிலைகள் எல்லாம் உயிர்களின் உடனாய் இருந்து அப்பரம்பொருள் உயிர்க்கு உபகாரமாகச் செய்வதாகும்.

இதனால், இறைவனை விட்டு ஒதுங்கி உயிர் தனித்து வாழ்முடியாது. இறைவனே நமக்கு அணைத்து உதவிகளையும் செய்கிறான். விறகில் உள்ள நெருப்பு எப்படி விறகை அழிக்காமல் விறகு தன் தன்மையோடு இருக்கும்படி அதனைப் பாதுகாத்துத் தன்

இருப்பையும் அவ்வப்போது உறுதி செய்துகொள்ளுதல் போல இறைவன் உடலின்கண் உயிர்போல தத்துவங்களோடும் உயிர்களோடும் கலந்து நின்று அவற்றை இயங்கச் செய்தாலும், தான் அவற்றின் தன்மையை அடையாதவனாகவே இருக்கிறான். தன் இருப்பை வெளிக்காட்டுபவனாகவும் ஓரொரு சமயங்களில் இருக்கிறான்.

உயிர்களுக்குத் தன்னை வந்தடைய வழிகாட்டி அருள்பவன் போலத் தானே தத்துவங்களாக விரிகிறான் என்பதைச் சொல்ல வருகிறார் பரிபாடல் ஆசிரியர்,

‘பாற் எனக் கால் எனப் பாது என ஒன்று என
இரண்டு என மூன்று என நான்கு என ஐந்து என
ஆறு என ஏற் என எட்டு என தொண்டு என
80 நால்வகை ஊழி எண் நலீற்றும் சிறப்பீனை’

ஸ்ரீ வெஷ்ணவத்தின் உயிர்நாடியான தத்துவக் கொள்கை இங்கு விளக்கப்படுகிறது. தத்துவக் கொள்கை சமய வேறுபாட்டைக் காட்டும் அடிப்படைகளில் முக்கியமானதாகும்.

சைவர்கள் உலகம், 36 தத்துவங்களால் ஆகியது. வைணவ உலகம் 24 தத்துவங்களால் ஆகியது என்று கூறும்.

தத்துவங்கள் 24; இருபத்தெந்தாவது தத்துவம் உயிர்; இருபத்தாறாவது தத்துவம் இறைவன் என்பது வைணவ முடிவு. பழம்பெரும் தமிழ்நூலாகிய பரிபாடலில் இந்த 26 தத்துவக் கோட்பாடு அப்படியே பேசப்பட்டிருப்பது, வைணவம் மிகப் பழங்காலத்தையே சமய ஆராய்ச்சியில் சிறந்து நின்ற நிலையை அறியலாம்.

“சதுர் விம்சதி தத்வாத்மிகையால் இருக்கும் ப்ரகிருதி, பஞ்ச விம்சகன் ஆத்மா, ஷட்விம்சகன் ஈச்வரன்” என்பது பெரிய திருமொழி (9-9-6) உரைப் பகுதியாகும். இது இருபத்து நான்காவது தத்துவம் மூலப்ரகிருதி, இருபத்தெந்தாவது தத்துவம் ஆத்மா. இருபத்தாறாவது தத்துவம் பரம்பொருள் என்று சொல்கிறது. மற்ற 24 தத்துவங்களும் பிறப்பு முறையாலும், அவை பெறும் இடத்தாலும், அவற்றின் குணத்தாலும் பரிபாடலில் வரிசைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன.

இந்தப் பகுதிக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகரே “சவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்று ஐந்தின் வகை தெரிவான் கட்டே உலகு” என்று 27ஆம் திருக்குறளின் விசேட உரையில் இங்கேயுள்ள தத்துவமுறைகளையே உரையாக எழுதியுள்ளார்.

இனி பரிபாடலிற் கூறப்பெற்ற வைணவ தத்துவங்களைக் காண்போம்.

இருபத்தெட்டாவது தத்துவமாகிய ஆத்மா (புருடன்) முதற்கண் ‘பாழ்’ என்னும் பெயரால் கூறப்பெற்றுள்ளது.

‘புருடன்’ என்பதற்கும் ‘ஆத்மா’ என்பதற்கும் வேறுபாடுண்டு. தனி நிலையில் ‘ஆத்மா’ எனக்குறிப்பிடப் பெறும். அதுவே, ஏனைய தத்துவங்களோடு கூடி வினைப் பயனைத் துய்த்து நிற்கிறபோது போக போக்கியங்களுக்கு அதிகாரியாம் தன்மை பெறுகிறபடியால் ‘புருடன்’ என்று அழைக்கப்பெறும்.

சமயக் கோட்பாடு என்ற முறையில் ‘புருடன்’ ‘பாழ்’ என அழைக்கப் பெறுகிறது. சாங்கிய மதம் புருடனைப் ‘பாழ்’ எனகிறது. பின்னை பெறாதவர்கள், என் வாழ்க்கை பாழாகிவிட்டது என்பர். வேறொரு தத்துவம் தோன்றுவதற்கு இடமாகாமல் தானே தானாய் நிற்கிறபடியால் ஆத்மாவாகிய புருடன் ‘பாழ்’ எனப்பெற்றது என்பர் பரிமேலழகர்.

ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் என்னும் பூதங்கள் ஐந்தும் ‘கால்’ என்பதால் குறிப்பிடப் பெற்றன. இவை ஐந்தும் ஓசை, ஊறு, ஒளி, சவை, நாற்றம் என்ற ஐந்திலிருந்து தோன்றியன. பிற தத்துவங்கள் தோன்றுவதற்குத் தாம் இடமாவன ஆதவின் ‘கால்’ என்று அழைக்கப்பெற்றன. ‘கால்கோள்’ கால்கொள்ளூதல் என்றால் தொடக்கம் செய்தல் என்று பொருள். பிற தத்துவங்கள் தோன்றுவதற்குத் தொடக்கமாக இருக்கவின் ‘கால்’ என்ற பெயரால் அழைக்கப் பெற்றன இவை எனலாம்.

அடுத்து தொழில் உறுப்புகளாய வாக்கு, கால், கை, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்தும் தொழிலால் பாகுபட்டமையால் ‘பாகு’ என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பெற்றன. பாயுரு என்பது எருவாய், உபத்தம் என்பது கருவாய் என்று அறிந்து கொள்க.

(தொடரும்)

ப்ரந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 33

பக்திமதி லலிதாபாய், 1874ம் வருஷம், கூஷ்டரிய குலத்தில், ஒரு பக்தி நிரம்பிய குடும்பத்தில் பிறந்தாள். பத்து வயதில், அவளுக்கு விவாஹம் செய்வித்தனர். 12வது வயதில் அவள் விதவையாகி விட்டாள். பரத்பூரைச் சேர்ந்த மஹாத்மா சதுர்பஜதாஸ் என்பவர் சீதாராமனின் உபாசகர். அவர் லலிதாபாயின் குடும்பத்திற்கு அடிக்கடி வந்து செல்வார். அவரை லலிதாபாய்க்கு மந்தர தீக்கை அளிக்குமாறு ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டனர், அவரது குடும்பத்தினர். லலிதாபாயிடம் ராதாக்ருஷ்ண பக்தி விசேஷம் பொருந்தியிருப்பதை உணர்ந்த அந்த மஹாத்மா அவளை ஜெய்ப்பூரைச் சேர்ந்த சுகசம்ப்ரதாய பூர்ண ஸ்வாமி ஸரஸ்மாதுரிசரண்ஜி என்பவரிடம் தீக்கை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறினார். அதைக்கேட்டு லலிதாபாயும் ஸரஸ்மாதுரி ஸ்வாமியிடம் தீக்கை பெற்றாள்.

பக்தியின் ஊற்று லலிதாபாயிடம் இயற்கையாக அமைந்திருந்தது. விதவையான பிறகு அவள் உலகத்தைத் துறந்து இறைவனின் சரணாரவிந்தத்தைத் தவிர வேறு ஏதும் சிந்தனை இன்றி ஏகாந்தத்திலேயே தன் வாழ்நாட்களைக் கழிக்கலானாள். ராதாக்ருஷ்ண சிந்தனையிலே தன்னை மறந்து கண்ணீர் விட்டு அழுவாள். அதே பாவத்துடன் ராதாக்ருஷ்ணனுக்கு பூஜை செய்வாள். வீட்டில் உள்ளோருடனும் மிக்க அவசியம் இல்லாமல் பேசுமாட்டாள்.

அவளது தாய், தகப்பனார், தங்களது மகள் தனது விதவை நிலையால்தான் இப்படி ஆகிவிட்டாள் என எண்ணினர். லலிதாபாயின் அத்தை ப்ருந்தாவனத்தில் அவளது குருதேவரின் ஸ்தானமான ஹரதேவனின் கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள ரங்கஜி மந்திருக்குப் பின்னால் வசித்து வந்தாள். லலிதாபாயை அங்கு கொண்டுவிட்டால் அத்தையின் பராமரிப்பில் சிறிது நிம்மதி அடைவாள் என நினைத்து அவளை ப்ருந்தாவனத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். லலிதாவிற்கும் இதைக்கேட்டு, ராதாக்ருஷ்ண வாசஸ்தலமான பிருந்தாவன யாத்திரை செய்யப் போகிறோம் என நினைத்து, சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. அனைவரும் ப்ருந்தாவனம் சென்றனர்.

லலிதாவிடம் அவளது அன்னை, “உன்னை மூன்றாம் பிறையன்று பர்சானா அழைத்துச் செல்கிறோம். அன்று ஸ்ரீராதாதேவிக்கு ஊஞ்சல் உத்ஸவம். அதுவரை நாம் ப்ருந்தாவனத்தில் அத்தை வீட்டில் இருக்கலாம்” என்றாள்.

லலிதாவிற்கு மிகவும் சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. ஆனால், மூன்றாம் பிறைக்கு இன்னும் ஒரு மாதம் இருந்தது. அவள் ஓவ்வொரு நாட்களாக எண்ண ஆரம்பித்தாள். ஓவ்வொரு நாளும் செல்லச் செல்ல அவளுக்கு ராதாதேவியை ஊஞ்சலில் அமரச்செய்த தர்சனத்தை காண வேண்டும் என்ற தீவிரம் அதிகமாகிவிட்டது. தூர்பாக்யவசமான மூன்றாம்பிறைக்கு சில நாட்களுக்கு முன்பே லலிதாவின் தம்பிக்கு ஜூரம் கண்டுவிட்டது. நிலைமையும் நாளுக்கு நாள் மோசமாகி, அவளது பெற்றோர் பர்சானா செல்லும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டனர்.

மூன்றாம்பிறை நாளும் வந்தது! தம்பியின் நிலைமையும் அன்று கவலைக்கிடமாகிவிட்டது! டாக்டர்கள் வந்து வந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர். லலிதா மட்டும் தனது வீட்டுமாடியில் ஒர் அறையில் படுத்துக்கொண்டு அழுதுகொண்டு இருந்தாள். ஸ்ரீராதாதேவியின் தர்சனத்தைப் பற்றிய கனவு சிறைந்து விட்டதை நினைத்து அவளுக்குத் தாங்கவொண்ணாத துக்கம் ஏற்பட்டது. “ராதாதேவியை ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப் பண்ணி அதை ஆட்டுவதற்கு முன்பே தன் ப்ராணன் சர்வத்தை விட்டுவிட்டு எப்படியாவது கிளம்பி பர்சானாவுக்குச் சென்றால் தேவலையே!” என்று உருகினாள்.

மெதுவாக சாயங்காலமும் வந்தது. பர்சானாவில் ராதாதேவியை ஊஞ்சலில் அமரச் செய்யும் நேரமும் வந்துவிட்டது. லலிதா எப்படியாவது தன் ப்ராணனை சர்வத்திலிருந்து கிளப்பி விட்டால் போதும் எனத் துடித்தாள். தன் நினைவை இழந்தாள். அதே நேரம் அவளது அறையின் இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு ஒரு திவ்ய ஒளி அவள் முன் தோன்றியது. அடுத்த கணம், அவள் தான் பர்சானாவில், ஸ்ரீராதாதேவி ஊஞ்சலில் ஆடுவதை தர்சனம் செய்வதுபோல் கண்டாள். ராதாதேவி இனிமையாகப் புன்முறுவல் பூத்துக்கொண்டு, அவளது இதயத்தில் விவரிக்க இயலாத ஒர்

ஆனந்த உணர்வை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவளைத் தன் அருகில் வருமாறு சமிக்ஞை செய்வதையும் உணர்ந்தாள். பூரீராதாதேவி அவளது ஹஸ்த கமலத்தை (உள்ளங்கையை) லலிதாவின் சிரவில் வைத்து “ஊஞ்சல் தர்சனத்தைக் கண்டாயா” என அன்புடன் வினவினாள். ராதாதேவியின் ஊஞ்சலை அசைத்து விடும் இருதோழிகளும் லலிதாவை ப்ரேரமை ததும்பும் விழிகளால் நோக்கினார். அவளுக்கு வெளிஉணர்வு ஏற்பட்டது. அனைத்தும் மறைந்தது.

கீழே தமிழின் உடல்நிலையும் ஆச்சரியமாக முன்னேறி சில தினங்களில் பூர்ண ஆரோக்கியம் ஏற்பட்டது.

பூரீராதாதேவி தரிசனம் தந்துவிட்டு மறைந்தது லலிதாவின் விரஹத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியது. பர்சானா சென்று ராதைக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என அடம்பிடித்தாள். இத்தனை சிறிய வயதில் அவளைத் தனியாக விட, பெற்றோருக்கு இஷ்டமில்லாததால் அவளை ப்ருந்தாவனத்தில் அத்தையின் வீட்டில் இருந்துகொண்டு பஜனைசெய்து வருமாறு கூறினார்.

லலிதாபாய் ப்ருந்தாவனம் சென்றுவிட்டாள். அத்தையின் கண்காணிப்பில் இருந்துகொண்டு பஜனை செய்து வந்தாள். அத்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவளுக்கும் வயதாகி விட்டதால் பர்சானா சென்று விட்டாள். புதினோரு வருஷங்கள் அங்கேயே தங்கி ராதாதேவிக்கு புஷ்ப அலங்காரமேவை செய்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டாள். வெகுதுரம் சென்று பாடுபட்டு விதவிதமான புஷ்பங்கள் சேகரித்து வந்து ராதைக்கு அழகான மாலைகள் தயார் செய்து அலங்காரம் செய்ய சமர்ப்பிப்பாள்.

ஒரு நாள் பூக்கள் சேகரிக்க நேரமாகவிட்டது. அலங்கார வேளைக்குள் மாலைகள் தயாராகவில்லை. கோவிலுக்கு வெளியே அமர்ந்து லலிதாபாய் பூக்கட்டிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் ஒரு பெண்மணி வந்து, “நேரமாகி விட்டது! இன்னும் நம் ப்ரியதேவிக்கு ச்ரங்காரம் ஆகவில்லை” எனக் கூறிவிட்டு, லலிதா எத்தனை பூ, கட்டி வைத்திருந்தாளோ அந்தக் கூடையை அவசர அவசரமாக அள்ளிக்கொண்டு சென்றாள். லலிதா வாயடைத்துப் போய் அந்தப்

பெண்மணியின் அசாதாரணமான ரூபத்திலும் குரலிலும் மயங்கி அவளது ஆடை அணிகலன்களின் செளந்தர்யத்தையும் நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இரண்டு மூன்று அடி நடந்ததுமே அந்தப் பெண்மணி மாயமாகக் கண்களிலிருந்து மறைந்துவிட்டாள்!

லலிதாஜி, ஸரஸ்மாதுரிஜிஸ்வாமி கற்றுக்கொடுத்த ரீதியில் ஈக் பாவத்தில் ராதா க்ருஷ்ணஸேவை செய்துவந்தாள். ஜெயப்பூரில் சுகசம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஆசார்யரான ஸ்ரீசரண்தாஸஜி மஹராஜ் நடத்தும் உத்ஸவங்களில் கலந்துகொள்வாள்.

லலிதாமாதுரி என்ற புனைபெயரில் லலிதாஜி, பதங்கள் இயற்றுவாள். ஸரஸ்மாதுரிஜியின் இஸ்லாமிய பக்தரான அஜ்மீரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீசனம் என்பவர் ராதாஷ்டமி உத்ஸவம் நடத்துவார். அதில், லலிதாதேவியும் கலந்துகொள்வாள். ஒருமுறை, தனது 70வது வயதில் அஜ்மீர் பக்தர்களுடன் சேர்ந்த ஸ்ரீநாத் த்வாரகா சென்றாள். அவர்கள் கோவிலை அடைந்தபோது, மாலை நான்குமணி இருக்கும். கோவில் கதவுகள் மூடியிருந்தன. வெளியே ப்ராகாரத்தில் அனைவரும் அமர்ந்து, ‘கோவில் கதவு எப்போது திறக்கும்!’ என ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி இருந்தனர். அந்த நேரத்தில் லலிதாஜிக்கு எட்டு, பத்து பாலகர்கள் ப்ராகாரத்தில் குதித்துக்கொண்டு ஓடிவருவதும், நீலநிறத்து பாலகன் ஒருவனும், ஸ்வர்ண நிறத்து பாலகன் ஒருவனும் மிக மிக அத்புத அழகுடன் அவர்களுடன் ஓடிவருவது போன்றும் ஒரு காட்சி ஏற்பட அவள் அப்படியே மூர்ச்சித்து விழுந்தாள்.

சிறிது நேரம் கழித்து அவருக்கு நினைவு திரும்பியது. கோவில் கதவுகளும் அதற்குள் திறந்துவிட்டன. உள்ளே சென்று ஸ்ரீநாதஜியின் தர்சனம் பெற்றனர். லலிதாஜி தர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கையில், ஒரு பையன் பின்னாலிருந்து வந்து அவளது தோளில் கையை வைத்து, “என்னைப் பார்! நான் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறேன்” என்றான். அவள் திரும்பி அவனைப் பார்த்தாள்! என்ன ஆச்சர்யம்! சிறிது நேரம் முன்பு பாலகர்களுடன் கும்மாளம் அடித்துக்கொண்டும் குதித்துக்கொண்டும் வந்த நீலநிறத்து அதே பாலகன்தான் பின்னால் நின்றுகொண்டு சிரித்தான்! அவன் நிஜமாகவே வர்ணிக்கமுடியாத அளவுக்கு அழகாகவும் இருந்தான்!

அவனைப் பார்த்ததும் லலிதாஜி அவனைப்பிடிக்க கையை நீட்டவும் அவன் மறைந்துவிட்டான்! லலிதாஜி மறுபடி மூர்ச்சை அடைந்தாள்.

ராதா, க்ருஷ்ணன் இருவரும், அவர்களுடைய பரிவாரங்களுடன் அடிக்கடி இவ்விதம் லலிதாபாடுன் விதவிதமான விளையாட்டுக்கள் செய்து அவளை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினர்.

லலிதாஜி, தனது 84வது வயதில் தனது பூதஉடலை ப்ருந்தாவன மண்ணில் உதிர்த்துவிட்டு ராதாக்ருஷ்ணர்களில் நித்ய நிகுஞ்சசத்தில் அவர்களுக்கு ஸேவை புரிவதற்கு அவர்களது இருப்பிடத்தை அடைந்தாள்.

(தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission / satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Sapthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhuramurali" every month in English / Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamiji's lectures / essays
5. Articles on religion, philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various raagas and more.

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள் திருக்கோயில், மஹாரண்யம்

பக்தர்களின் தரிசனத்திற்காகக் கோயில் திறந்திருக்கும் நேரம் :

காலை 6.30 மணி முதல் 11.30 மணி வரை.

மாலை 3.30 மணி முதல் இரவு 8.00 மணி வரை.

கோபி ப்ரேமை

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், மதுராவிலிருக்கும்பொழுது உத்தவனை, கோபிகளிடம் சென்று நிர்குண உபாஸனையைப் போதிக்குமாறு அனுப்புகிறான். உத்தவன், கோபிகளிடம் வந்து நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை த்யானிக்குமாறு உபதேசம் செய்கிறான். அப்பொழுது, கோபிகைகள் பொங்கி எழுகின்றனர். ஒவ்வொரு கோபியும் விதவிதமாக கண்ணனின் விரலுத்தால் தான் படும் அவஸ்தையை எடுத்துக் கூறுகிறாள். இதைக் கேட்ட உத்தவனின் கடின மனமும் உருக ஆரம்பிக்கிறது. அவர்களின் விரலுபாவ சமுத்திரத்தில் உத்தவன் மெல்ல மெல்ல மூழ்கிவிடுகிறான். அவனது ஞானம் மெதுவாக அசைய ஆரம்பித்து விடுகிறது. க்ருஷ்ண பாவபக்தியில் மூழ்கிய கவி ஸுர்தாஸ், கோபிகைகள் உத்தவனிடம் செய்த ஸம்வாதத்தை விதவிதமான பதங்களால் வர்ணிக்கிறார். ஒவ்வொன்றும் ரஸ பூர்ணமாக உள்ளது. சில பதங்களைப் பார்ப்போம்:-

ஒரு கோபி கூறுகிறாள்: “ஹே உத்தவ! க்ருஷ்ணன் அவனது ப்ரேமை என்னும் விஷத்தை எங்களுக்கு அளித்துவிட்டான். அவன் மேலுக்கு என்னவோ மிக இனிமையாகவும் கம்பீரமாகவும் பேசுவான்! ஆனால், நிச்சயமாக எதையாவது திருடிவிடுவான்! புலியைப் பிடிக்க, அதனது மீசையின் ரோமங்களை அரைத்து அதற்குத் தந்து, அதன் ப்ரபாவத்தால் அது மயங்கி இருக்கும்போது, அதைப் பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள். அதுபோல, கண்ணன் தனது ப்ரேமை என்னும் விஷத்தை தனது உதடுகளில் தடவிக்கொண்டு எங்களுக்குத் தன் அதராம்ருதத்தைத் தந்துவிட்டு, நாங்கள் அவனது ப்ரேமை ஆதிக்கத்தால் மயங்கி இருக்கும்போது, எங்கள் ஹ்ருதயத்தைத் திருடிக்கொண்டு சென்றுவிட்டான். இப்போது எங்கள் உள்ளத்தில் அந்த விஷம்தான் நிரம்பி உள்ளது. இதற்குமேல் எந்த மருந்தும் வேலை செய்யாது. எங்களுக்கும் இந்த விஷமே போதும்! இதைத் தவிர ஒரு முக்கியம் தேவையில்லை. கண்ணன் எங்களிடம் ப்ரேமையுடன் பழகி எங்களை இப்படித் தவிக்கவிட்டுப் போய் விட்டான். வீரனாக எங்களிடம் சத்ருவைப் போலவே பழகி இருக்கலாம்! இந்த விஷத்தினால் எங்கள் உயிர் போகட்டுமே! அல்லது இதை எடுக்க கண்ணனே வந்தால்தான் முடியும்!” என்கிறாள். எப்போர்ப்பட்ட புலம்பல்!

மற்றொரு கோபி சொல்கிறாள்:

“ஹே உத்தவா! நீ மெத்தப் படித்தவன்! கண்ணியமானவன்! ஆனால், உனக்கு ஒரு மிகச் சாதாரணமான விஷயம் தெரியவில்லையே! ஓர் இடத்தில் கறுப்பு வர்னம் நன்றாக ஏறியிருந்தால் அங்கு வேறு எந்த வர்னமும் ஏற்ற முடியாது. அதுபோல், எங்கள் உள்ளத்தில் க்ருஷ்ணப்ரேமை என்னும் கருவர்னம் ஏறி உள்ளது. அந்தக் கண்ணனின் கருநீலவர்னம் நன்றாகப் படிந்துள்ள எங்கள் உள்ளத்தில் நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் வர்னத்தை உன்னால் ஏற்றமுடியுமா? உனது நிர்குண ப்ரஹ்மமும் க்ருஷ்ணனும் ஒன்றுதான் என்று நீ சொல்கிறாய்! ஆனால், அது எங்களுக்கு ஏற்கவில்லையே! நாங்கள் ஒன்று சொல்கிறோம்; கேள். வேதத்தில், விராட் புருஷ ப்ரஹ்மத்திற்கு சந்திரனும், சூர்யனும், நேத்திரங்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சகோர பக்ஷிக்கு சந்திர சூர்யர்களுக்குள் பேதம் நன்றாகத் தெரிகிறதே! அதனால்தானே அது சந்திரனைத் தனது ப்ரியதமனாகவும் சூர்யனைத் தனது எதிரியாகவும் பார்க்கிறது! எங்களுக்கு க்ருஷ்ணன் சந்திரனாகவும், நிர்குணப்ரஹ்மம் க்ருஷ்ணனை எங்களிடமிருந்து பிரிக்கும் சத்ருவாகவும் தோன்றுகிறது! அந்த உபாஸனை எங்களுக்கு வேண்டாம்!

உத்தவா! நீ பெரிய ஞானி! உன் காலில் விழுந்து கெஞ்சகிறேன்! விரஹத்திலிருப்பவருக்கு தனது விரஹத்தையும் காதலனையும்தான் பஜனை செய்ய விருப்பமிருக்கும். எனவே, நீ எங்களை இந்த விரஹ சாதனையை செய்ய விட்டுவிடு! இதுதான் எங்களுக்கு மிகவும் ப்ரியமாக உள்ளது! தவளையும் மீனும் ஜலத்திலிருக்கும். தவளை நீரிலிருந்து வெளிவந்தாலும் காற்றை உண்டு உயிர்வாழும். நீ ஞானியல்லவா! க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்தாலும் ப்ராணாயாமம், ப்ரத்யாஹாரம் என்று முச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு வாழ்வாய்! நாங்கள் க்ருஷ்ணப்ரேமை என்ற நீரில் வாழும் மீன்கள். அதை விட்டு வெளியே வந்தால் உயிர் தாங்கமாட்டோம்! கண்ணனை த்யாகம் செய்து, வேறு ஒன்று வேண்டுமா? எங்களுக்கு கருவண்டு போன்ற கண்களையுடைய கண்ணனின் தரிசனம் எப்போது கிடைக்கும்? சொல்வாயா?” என்கிறாள்.

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஈஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாவணைகளிலிருந்து - 114

கதரியமேடு உன் மெய்யக நாட யான்
கட்டழிந்தேன் அருள் அருணாசலர்

கடவுளிடம் பக்தி செய்து அவரை நேருக்கு நேர் தரிசிப்பது அல்லது ஆத்மதரிசனம் பெறுவது என்பதே சகல சாஸ்திரங்களின் சாரம். இதையே பல மஹாத்மாக்களும் பல்வேறு விதமாய் மக்களுக்கு உபதேசித்து வந்துள்ளனர். இந்த ஆத்மதரிசனம் பெற்றோர், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளதாலும், இந்த ஆத்மதரிசனத்தைப் பற்றி, பல்வேறுவிதமாய், பல நூல்களும் உயர்வாய்ப் பேசுவதினாலும், நமக்கு அனுபவத்தில் ஒன்றும் இல்லாததினாலும், நம்மில் பெரும்பாலானோர் (விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலர் தவிர) இந்த ஆத்மதரிசனம் பெறுவது மிகவும் கடினம் என்று என்னுகிறோம். ஆனால், மஹான்களின் அபிப்ராயம் என்னவெனில், இந்த ஞானநிலையைச் சரியானபடி அடையத் தெரிந்து கொண்டோமானால் இது மிக மிகச் சுலபமாய் அடையக்கூடிய ஒரு நிலை. இது கடினமான ஒரு விஷயம் இல்லை என்கின்றனர் மஹான்கள். அவர்கள் சொல்வது ஒருக்காலும் பொய்யாக இராது.

அப்படி ஆத்மதரிசனம் பெறுவது சுலபம் எனில், ஏன் நம்மில் பலருக்கு இது கிடைக்கவில்லை? இதற்கு மனதில் உள்ள வாசனைகளே காரணம். பற்பலவிதமான வாசனைகளினாலும், அதனால் எழும் எண்ணங்களினாலும் மனம் தளர்ச்சியடைகின்றது. “இதுவே நேர்மார்க்கம், கடவுள் தரிசனம் பெற இதுவே வழி” என சரியாகத் தெரிந்தும்கூட பலரிடம் சரியான முயற்சியும், முனைப்பும் இருப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் மனதிலுள்ள சஞ்சலமே. சஞ்சல புத்தியினால் சரியான வழியில், சரியான முயற்சியை வைக்கத் தவறி விடுகிறோம் நாம்.

மனதிலுள்ள வாசனைகள் அகன்றுவிட்டால், பின் கடவுள் தரிசனம் கிடைப்பது மிக எளிது. வாசனைகள் முதலில் அழிய

வேண்டுமெனில், முதலில் புதிதாக மனதில் யாதொரு வாசனையையும் ஏற்கக்கூடாது. ஏற்கெனவே மனதிலுள்ள வாசனைகளை அழிக்க வேண்டியிருக்க, புதிதாக வாசனைகள் மனதில் பதியுமானால் ஆத்மதரிசனம் பெறுவது கடினமாகி விடும்.

குஞ்சஸ்வாமிகள் என்றொரு மஹான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகளிடம் சீடராக இருந்தார். குஞ்சஸ்வாமிகளே மிகப்பெரிய சிவபக்தர். அவருக்கு சிறுவயது முதலே, முக்கண்ணப் பெருமானான சிவபெருமானின் கடாகங்கும் முழுவதும் உண்டு. ஸ்வயம் சிவபெருமானாலேயே “பஞ்சாக்ஷரம்” உபதேசிக்கப் பெற்றவர்.

அப்பேர்ப்பட்ட குஞ்சஸ்வாமிகள், ரமண மஹரிஷிகளிடம் இருந்து வரும் காலத்திலே ரமண மஹரிஷிகளைப் பார்க்க பல்வேறு பண்டிதர்கள் வந்து பேசிவிட்டு செல்வர். அப்படி வருவோர் நன்கு படித்தவர்களாகவும், வேதம் தெரிந்தவர்களாகவும் இருப்பர். ரமண மஹரிஷிகளிடம் அவர்கள் வேதாந்த பரமாய் பேசிவிட்டுச் செல்வர். இதைப் பார்த்துவந்த குஞ்சஸ்வாமிகளுக்கு நாமும் போய் சாஸ்திரம் படித்து வந்தால் நல்லது போல் இருக்கிறது என்று தோன்றிவிட்டது. ஏனெனில், அப்படி ரமண மஹரிஷிகளை தரிசனம் செய்ய வருவோர் பேசவது அனைத்தும் மிக நன்றாக இருந்தது. அதனால், நாமும் சாஸ்திரங்கள் கற்றுக்கொள்ளச் செல்வோம் என முடிவு செய்து, அதற்காக பகவான் ரமண மஹரிஷிகளிடம் விண்ணப்பித்தார்.

“எதற்கு?” என ரமண மஹரிஷிகள் கேட்க, அதற்கு குஞ்சஸ்வாமிகள், “இங்கு பண்டிதர்களும், வேதம் படித்தோரும் நிறையப் பேர் வருகின்றனர். அவர்கள் பேசவதைக் கேட்க மிகவும் சுவாரஸ்யமாக உள்ளது. ஆனால், அவர்களுடன் சரிசமமாகப் பேச முடியவில்லை. அதற்காக வெளியில் சென்று படித்து வரட்டுமா?” என்றார்.

இப்பதிலைக் கேட்ட ரமண மஹரிஷிகள், “இங்கு எதற்காக வந்தாய்? சாஸ்திரம் கற்கவா? ஆத்மதரிசனம் பெறவா?” என்று கேட்டு, மேலும், “ஜீவன் முக்தி பெற இந்த சாஸ்திரங்கள் பயன் தாரா. அவை உனக்குத் தேவையில்லை. உனக்கு, விடாத தீவிர

சாதனைதான் தேவை. நீ சொல்வது எப்படி உள்ளது என்றால், ஒருவனின் வீட்டில் நிறைய குப்பை உள்ளது. அதை அவன் சுத்தம் செய்ய வேண்டியிருக்க, அவனோ, ஊரில் உள்ள அனைத்துக் குப்பைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு பின்னர் எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிடுகிறேன் எனச் சொல்வது போல், உன் மனதின்கண் இருக்கும் வாசனைகளை அகற்ற முற்படாமல், மேலும் வாசனைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள முயற்சிப்பதாக உள்ளது’’ என்று அழகாக எடுத்துரைத்தார்.

அத்துடன் நிற்காமல் ஸ்ரீ ரமணர், தனது பிரிய சீடனின் வருத்தத்தைப் போக்குமாறு தொடர்ந்து, “நான் என்ன சாஸ்திரம் படித்தேன்? சரியாக சாதனை செய்து முன்னேறுவாயானால் உண்முகப் பார்வையால் கேள்விகளை கேட்பாயானால், உள்ளிருந்து தானாகப் பதில் வரும்” என்றார். இதற்கு அடுத்ததாக ரமண மஹரிஷிகள், குஞ்சஸ்வாமிகளிடம் பேசுவது மிக ஆச்சர்யமாக உள்ளது. அவர் மேலும் குஞ்சஸ்வாமிகளிடம், “அப்படி உள்ளிருந்து வரும் பதிலானது ஸ்ருதி சம்மதமாக இருக்கும்” என்றார். அதாவது சாதனையில் முன்னேறிய காலங்களில் ஒருவருக்கு எழும் வினாக்களுக்கு, உள்ளிருந்து வரும் விடைகள் வேத சம்மதமாக இருக்கும்.

(தொடரும்)

கோவிந்தபுரம் ஐகத்குரு ஸ்ரீ பகவந்நாம போதேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானத்தை ஒட்டி, புதிதாக கட்டப்பட்டுள்ள “பகவந்நாம ஸித்தாந்த மண்டபம் / ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரேமி மஹாப்ரபு ப்ரவசனஹாலில்” 24–05–2005 முதல் 30 – 05 – 2005 வரை ஸகல ஸ்ரீ ப்ரேமிக க்ரந்தங்களுடைய பாராயணமும், ஸகல ஸ்ரீ ப்ரேமிக கீர்த்தனங்களின் பஜனையும் நடைபெற்றன.

26–05–2005 அன்று ‘ஸ்ரீ பாகவத ஆஞ்சனேயரின்’ ப்ரதிஷ்டையும் நடைபெற்றது. மேற்படி வைபவங்களில் நம் ஸ்வாமிஜி கலந்துகொண்டார்கள்.